

20. III. 1959

El llenguatge a les Corts catalanes →

1. Mots d'agraïment i de reconfort. Íntil missió de l'Obra dels Ballets de Catalunya. No hi ha salutió prouidencial. Els pobles s'articulen de dalt a baix. Les vostres amelles, la fina randa de les actuacions, la ferma unió dels cantaires, l'ajuda conduecció dels castellaires, tot això s'obra de base, esperant adira. I la Unió ruralt perdrà-se en contacte amb vosaltres, per un més en la magnífica roflana on no pot omplir-hi ningú.

2. Si teniu assenyalat a l'mage de les meus activitats normals. L'objecte meus receres i altres. El social i econòmic. Història dels poble. Pots no podràs desfugir la invitació per a una curs de llengua catalana. No hauràs desfer un elegí de la llengua, que ha estat promulgada per tants meus precursors: Guimerà, Maragall, entre el + i el bretó. Jo he desfusat el fet de ~~que~~ que la mentalitat es més feta que la llengua. Pots això novel accentuar encara el caràcter decisiu de la parla. No podem manifestar-nos més que en el despit sagrat de l'orientació mental i oral que en hom llegat es entre arantxassat. Perquè formuli pot + devant que en la perduda dels valors i diomàtiques, podem trobar algunes de les fibres + ramificades del nostre barriu específic, i a conseqüència d'aquest fet un transformem ~~amb~~ en element si profundi en aparenç de harmonia, en una línia que no manca d'una corba. No acaba de donar el so i ni reveris per a vosaltres, ni per als altres. Això provocaria la deshumanització de Catalunya, el concretisme no en un poble mecanic, reus voluntat ni intenció, reus ideals, mogut per uns quants altars en un simple raval de la ciutat anis, reus

ven per ajustar-nos al mèrit de les idees, per expandir aquesta
pàtria intima que ningú no ens pot arribar.

Per això s'insiste sobrehom a perseverar en l'aprenentatge del català,
que no s'empare dura, ni s'acció dolça, per on es perfecciona l'ànima
i s'anira a abastar l'Univers.

3. Sit això, entinrem-nos en la contemplació dels catalans,
l'organisme en el qual es desenvolupa l'acció d'aquells que li pertanyen.
Leis Catalans visqueren tots bastants temps, des de mitjan segle XIII a formació
governamental del segle XVIII, des de Jaume I a Felip V. Expressaven el seu
peculiaritatem i individualitat d'un poble - el més - que sense orgull
ni humilitat podem qualificar de poble d'avantguarda en els canvis
de l'organització superior dels col·lectius humans.

4. Com nasqueren els Lots? Provchia una tradició feudal en aquell
país que unia els homes al dret home mitjançant un pacte de fideltat.
Senyor i vassal = $\exists$ protecció i suport, el dret ajut i consell. Ajut en
el doble sentit de servei militar i de donar-li mitjans per a realitzar-lo
ràtzia - consell. Consell en tot escan que el reclamava. Aquest vincle
propri dels pobles Europa occidental, ~~estat~~ estable tantí relacions nobili-
taries i nobles, en general, i produïa assemblees on fundien concordia
nobles i eclesiàstics. D'així nasqueren Parlament, Estat General. D'ells i
Corts a la Península, quan aparegué una nova classe social: els homes de
la ciutat. Els burgess (explicar qui eren): rics, ~~no~~ aprofitaient rei contra
min privilegiat i ells també volien privilegis.

5. Caràcter dels Lots a Catalunya. Així els Lots agafaren un caràcter
diferent que els altres lots. Comparats amb Castella i França, on l'an-

(3)

foritat regia tenia pocs recursos per a persuadir Cors. El més va ser mi semblant al d'Anglaterra, on no hi havia tots els drets que el hi accedia als nobles i al bisbe en el seu territori. Pots a Catalunya la cosa era apena més ralenta. Causa: la terra pactista.

6. El partisme. Origen del partisme, en la teoria del dret natural, com a contingut a la del dret romà públic romà. Principi de justícia. El partisme diferent: un poble d'homes lliures disposat a la independència, vincles contractats pel finançament i la seva sobirania a complir la lluita a la terra. Desenvolupament a la terra en temps de Ferran I, després, Companys Cap. Aferrament Ferran II, "Cartellera" a l'Olivaranya de 1481. Vinent fins a Felip V.

7. L'una intolució representativa. La Diputació del General de Catalunya. És un organisme de la ciutat a l'rei III contra Castella. Es una intolució que representa permanentment el poble. S'el "cos mistic" de Catalunya. Formada molt arraigada.

8. La reunió de la Cort. Pots a fer-se ritual. Corts generals i parlament.

Corts de la Corona d'Aragó.

Convocatòria real. Clau i data. Protagonis. Consistències: els títols, armes. Procussions. Els sindicis. Proprietats reials. Els braços li conferen per cap elecció. Discusió dels gremis. Tractacions del rei. Diversos entre braços a punt greuges. Sal·licitats capitols de la Cort. Continguts. Finalitats. Fi de la Cort.

9. Evolució de la Cots:

Pau i Bernat: Pau de l'Orde 1215

Rèunió per jaume i burgos per empres marítims
constitució "una regata l'any" 1282 de Pere el Sagr.

Palentut a les cots:

Pere III →

Mari i l'Huny →

~~Primer amb~~
~~decadència~~: autoritat re regi

→ Alfons IV

La reina Maria i la decadència ^{provisoria} de Catalunya
Parlament del Cardinal Margarit.

Ferran II

Corts V

Is. ~~les cots~~ ^{les cots} portencios.

10. Des d'int caràcter Cots. Un període de la nostra història n'ha vuit. Però hi el parat. Cal ~~introduir~~ tenir en compte que som el present. Cada recollida històrica té la seva expressió. Fornint al principi, un poeta hombre's fa cantant, en plena germandat. Que el cantó Mengualot i la corts abgeix algunes dels arribaments